

обычатъ, и да ли Му ся покоряватъ. Той имъ далъ явнѣ заповѣдь да ѣхъ исполняватъ. Изволилъ да испытѣ не само *тѣхъ*, но и *чада-та имъ*. Това е явно; защото като паднѣхъ прародители-ти, то и всичкы-ты имъ чада паднѣхъ. Богъ като че казалъ на Адама и Евѣ: Азъ насадихъ въ рай-тъ това дърво на познаніе-то на добро-то и зло-то, за да вы испытѣмъ щете ли да мя обычате, и да ми ся покорявате, или не. Ако не ядете отъ плодъ-тъ на това дърво, и мя обычате и ми ся покорявате, *то ще бѣдѣ Богъ и вамъ и на чада-та ви*. Нито *вые*, нито *тѣ* ще видите никое зло, но ще видите добро, и само добро. А ако ядете отъ плодъ-тъ на това дърво, и не ми ся покорявате, и ся отрѣчете отъ мене, вашего Бога, то и *азъ не щѣ да бѣдѣ вашъ Богъ, нито на чада-та ви*. Моя-та милость ще ся вдигне отъ васъ. Вые и чада-та ви ще изгубите всичкѣ-тъ си добрынѣ и блаженство, и всякога ще виждате зло. Вашъ-тъ дѣлъ, и дѣлъ-тъ на всичкы-тъ ви родъ, и въ тоя свѣтъ и въ бѣдѣщія, ще бѣде грѣхъ, трудъ, скърбъ, болѣсть и смърть. Азъ туряя предъ васъ и предъ чада-та ви животъ и смърть, и вые изберете.

Такова было испытѣваніе-то на прародители-ты ни, и тѣ могли да го прекаратъ безъ да паднѣтъ. Тѣ имали власть да стоѣтъ, но ако искали можали да паднѣтъ, ако прочее паднѣли, това щѣло да е тѣхна вина.

1. Адамъ и Ева ся испытѣхъ не само за